

Egy kis macskapszichológia - A stressz és a macskák

Egy kis macskapszichológia - A stressz és a macskák

Megosztás

- [Facebook \(opens in new window\)](#)
- [Twitter \(opens in new window\)](#)
- [Pinterest \(opens in new window\)](#)
- [Download \(opens in new window\)](#)
- [E-mail \(opens in new window\)](#)

A Macskamánia Magazin korábbi számaiban már többször írtam olyan problémákról, amelyeknek legtöbbször nincs közvetlen, jól behatárolható betegségtünete, mégis komoly fejtörést okoznak a gazdának, és nekünk állatorvosnak is („Segítsen, Doktor Úr!”, „Szunnyadó kistigrisek”). Akárhogy is nézzük, soha nem szabad elfelejtkezni arról, hogy macskáink igen érzékeny lelkülettel bírnak, emellett viszont igénylik a körülmények stabilitását, állandóságát is.

A lelki problémák kivizsgálása során sok esetben (de azt is mondhatnánk, hogy mindig) szükség van (vagy lenne) alapos helyszíni szemlére, a cica életterének, életmódjának, szokásainak elemzésére, ugyanis ezeknek a bajoknak a forrása legtöbbször ezen a területen keresendő. Az a tény, hogy a macskák és az emberek viszonylag jól kijönnek egymással, sok szempontból meglepőnek is nevezhető, hiszen nem tartozunk egy fajhoz. (Gondoljunk csak bele, mennyi gond származik abból, hogy emberek emberekkel élnek együtt!)

A macskák viselkedését kutató szakemberek megállapították, hogy az utóbbi 25-30 év során fokozatosan növekvő mértékben jelentkezik „macskagondok” és a szociális viselkedés zavarai. Ennek hátterében három fő okot sikerült kimutatni. Ebből az egyik, hogy jelentősen megnőtt azoknak a háztartásoknak a száma, ahol nem csak egy macskát tartanak, hanem egyszerre többet. A másik fontos elem, hogy a korábbiaknál sokkal több macskát tartanak lakásba bezárva, úgy, hogy az állatok soha életükben nem tehetik ki a lábukat onnan. A harmadik ok pedig, ami miatt egyre több macskapszichológiai esetre derül fény, az a körülmény, hogy egyre több kutató, szakember foglalkozik a problémás esetekkel, és ők nem csak jó tanácsokkal látják el a gazdikat, hanem feljegyzik, és kielemezik a tapasztalataikat.

A bezártság és a stressz

Ma már szinte megcáfolhatatlan tény, hogy a macskáknak a bezártság és az ezzel együtt járó stressz okozza a legtöbb viselkedési, alkalmazkodási problémát. Még olyan helyeken is, ahol nem csak a lakásban él a cica, jelentős gondot jelent a környezetében élő macskák számának rohamos növekedése, ami szinte automatikusan magával hozza a territóriumért folytatott küzdelmet. Sajnos, sokan felejtik el, hogy a macskák ún. territoriális emlősök, vagyis öröklött igényük van saját személyes területre, amelyen nem tűrik meg másik macska jelenlétét. A problémát súlyosbítja, hogy a macskák ránk, emberekre is úgy tekintenek, mintha mi is macskák lennénk, így ha az állat környezetében élő emberek száma növekszik (pl. egy kisbaba vagy egy új partner megjelenésével), ez tovább súlyosbíthatja a cica belső feszültségeit.

A bezártság és a létszámnövekedés másik velejárója, hogy drasztikusan csökkennek a macskák folyamatos stimulálását szolgáló tényezők: csökkennek a vadászlehetőségek, beszűkülnek a menekülési utak, az állatnak nincs mivel eltöltenie az aktív idejét (úgy is mondhatnánk, hogy unatkozik). A beszűkült élettér okozta stressz jellegzetes élettani következményeket hoz létre az állatok szervez

[Vissza a felnőtt cikkekhez](#)

Source URL:

<https://www.whiskas.hu/felnott/egeszseg/egy-kis-macskapszichologia-a-stressz-es-a-macska>
k